

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVI. — Wydana i rozesłana dnia 3. października 1908.

Treść: (№ 205 i 206.) 205. Rozporządzenie, dotyczące porządku egzaminów ścisłych dla uzyskania doktoratu weterynaryi na akademach weterynarskich. — 206. Rozporządzenie, dotyczące zaprowadzenia opłat szkolnych na akademach weterynarskich.

205.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 14. września 1908.,

dotyczące porządku egzaminów ścisłych dla uzyskania doktoratu weterynaryi na akademach weterynarskich.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 5. września 1908. wydaje się w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa a co do c. i k. Akademii weterynarskiej w Wiedniu zarazem w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny następujące postanowienia co do uzyskania doktoratu weterynaryi na akademach weterynarskich:

§ 1.

Dla uzyskania doktoratu weterynaryi (*Doctor medicinae veterinariae*) na jednej z akademii weterynarskich w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa wymaga się prócz uzyskanego poprzednio i ważnego w krajach tutejszych dyplому weterynarskiego nadto przedłożenia rozprawy naukowej (*dysertacji*), mającej za przedmiot dowolnie obrany temat z zakresu umiejętności weterynarskich, oraz złożenia egzaminu ścisłego (rygorozum).

Rozprawa i egzamin ścisły mają dostarczyć dowodu, że dyplomowany weterynarz uzdolniony jest także do samodzielnego badania naukowego na polu medycyny weterynarskiej.

Tylko wiadomości kazuistycznych lub prac kompilatorskich nie można przyjąć jako rozpraw.

§ 2.

Diplomowani weterynarze, którzy chcą uzyskać doktorat weterynaryi, winni zgłosić się w rektoracie akademii weterynarskiej i przedłożyć następujące dokumenty:

- a) świadectwo chrztu lub urodzenia;
- b) świadectwo dojrzałości uzyskane w gimnazjum lub w szkole realnej, które było podstawą do przyjęcia na akademickie studia weterynarskie;
- c) absolutorium z akademickich studiów weterynarskich;
- d) dyplom weterynarski;
- e) *curriculum vitae* z przedstawieniem przebiegu nauk a ewentualnie z świadectwami co do naukowej działalności zawodowej w zakładach, laboratoryach itd.;
- f) rozprawę (§ 1.) napisaną lub wydrukowaną w języku wykładowym akademii weterynarskiej, którą kandydat według danego pod słowem uczciwości zapewnienia sam wypracował;

§ 3.

W podaniu o dopuszczenie do doktoratu należy dalej wymienić dwa przedmioty z dziedziny medycyny weterynarskiej, z których kandydat chce być pytany przy egzaminie ścisłym prócz przedmiotu odnoszącego się do rozprawy (§ 7.). Przytem musi się wybrać po jednym przedmiocie z każdej z dwóch następnych grup zawodowych:

I. Grupa zawodowa: anatomia; fizjologia; histologia i embryologia; chemia lekarska; farmakologia wraz z farmakognosją, toksykologia i nauka pisania recept; patologia ogólna (nauka o pasożytech); anatomia patologiczna; bakteriologia;

II. Grupa zawodowa: nauka o produkcji zwierząt; patologia i terapia szczególna; nauka o zarazach; chirurgia z okulistyką; pomoc przy porodach; weterynarna sądowa i policyjna weterynarska; higiena mięsa.

Ogólne przedmioty przyrodnicze (chemia, fizyka, botanika, zoologia) nie mogą być obrane za przedmiot egzaminu.

§ 4.

Po przyjęciu podania (§ 2.) przydziela rektor akademii weterynarskiej przedłożoną rozprawę dwóm referentom do zaopiniowania, a mianowicie profesorom zwyczajnym lub nadzwyczajnym albo docentom akademii, wykładającym przedmiot dotyczący rozprawy lub przedmiot najwięcej zbliżony.

Rektor winien wyznaczyć odpowiedni termin do wydania opinii.

Na podstawie złożonych na piśmie opinii rostrzyga grono profesorów akademii weterynarskiej co do aprobowania rozprawy, która uważa się za przyjętą jedynie wówczas, jeżeli oświadczyło się za tem co najmniej dwie trzecie części członków grona profesorów.

Aprobowana rozprawa może być jedynie wówczas ogłoszona jako rozprawa doktorska, jeżeli grono profesorów uznało ją wyraźnie za nadającą się do tego. W tym wypadku należy dostarczyć rektorowi 50 egzemplarzy drukowanych.

§ 5.

W razie nieprzyjęcia rozprawy wolno kandydatowi przedstawić na tej samej akademii weterynarskiej nową rozprawę, dotyczącą tego samego lub innego tematu, najwcześniej po trzech miesiącach, a w przypadku ponownego jej odrzucenia znowu dopiero po upływie roku.

Kandydaci, których rozprawę odrzucono po raz trzeci, wykluczeni są na zawsze od ponownego przedłożenia nowej rozprawy, względnie od uzy-

skania doktoratu na jednej z akademii weterynarskich w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa tudzież od nostryfikacji doktoratu weterynarnego uzyskanego za granicą.

§ 6.

Egzamin ścisły (rygorozum), który musi być składany na tej samej akademii weterynarskiej, która aprobowała rozprawę, odbywa się w terminie wyznaczonym przez rektora w obec grona profesorskiego, zebranego w liczbie dostatecznej do powzięcia uchwały, na posiedzeniu dostępnem dla weterynarzy i studentów.

§ 7.

Egzamin ścisły, który prawidłowo nie powinien trwać dłużej nad dwie godziny, rozciąga się na temat aprobowanej rozprawy i na gałąz wiedzy zawodowej, pozostającą w związku z rozprawą.

Przedmiot egzaminu stanowić nadto mają te dwa przedmioty z zakresu medycyny weterynarskiej, które kandydat wymienił w swej prośbie o dopuszczenie (§ 3.).

§ 8.

W charakterze pytających przy egzaminie ścisłym występuwać ma przynajmniej jeden z obu referentów rozprawy (§ 4.) a nadto dwa przedstawiciele obu obranych przedmiotów egzaminu lub przedmiotów najbardziej zbliżonych (§ 3. i 7.); wolno jednak także rektorowi i każdemu z członków grona profesorskiego zadawać kandydatowi pytania z przedmiotów egzaminu.

§ 9.

Po ukończeniu aktu egzaminacyjnego winno grono profesorskie przeprowadzić na posiedzeniu niejawnem naradę nad ogólnym wynikiem egzaminu i powziąć uchwałę.

Głosowanie, które przychodzi do skutku na wniosek poszczególnych egzaminatorów zwyczajną większością głosów, wliczając także głos rektora, winno brzmieć: „zdał z odznaczeniem” lub „zdał” albo „nie zdał”.

Jeżeli cenzura „zdał z odznaczeniem” nie uzyska większości, natenczas należy doliczyć głosy, które padły na tę cenzurę, do głosów opiewających „zdał”.

Jeżeli większość głosów orzekła cenzurę „nie zdał”, natenczas kandydat zostaje reprobowany, jeżeli równa ilość głosów padnie na cenzury „zdał” i „nie zdał”, wówczas rostrzyga głos rektora.

Co co wniesienia i aprobowania rozprawy oraz co do przebiegu i wyniku egzaminu ścisłego nałoży-

prowadzić w gronie profesorskiem protokół, do którego wciera się także uchwaloną cenzurę.

§ 10.

Jeżeli kandydat otrzymał przy egzaminie ścisłym cenzurę „nie zdał”, natemczas przed upływem trzech miesięcy nie można go dopuścić do powtórzenia egzaminu.

W razie niepomyślnego wyniku tego powtornego egzaminu nie można kandydata dopuścić jeszcze raz i już po tej drugiej reprobacie wchodzi w zastosowanie wykluczenie kandydata w myśl § 5., ustęp drugi.

§ 11.

Minister wyznań i oświaty może w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa na wniosek grona profesorskiego akademii weterynarskiej dopuścić wyjątkowo do uzyskania doktoratu weterynaryi — z zastrzeżeniem dopełnienie wszystkich innych warunków — kandydatów, którzy nie uzyskali dyplomu weterynara (§ 2., d), którzy jednak po złożeniu egzaminu dojrzałości w szkole średniej pracowali przez dłuższy czas naukowo na polu medycyny weterynarskiej i mogą przedstawić szczególnie dobre prace naukowe z tej dziedziny, tużdzież weterynarzy, którzy uzyskali dyplom przed zaprowadzeniem akademickich studiów weterynaryi (rozporządzenie ministerialne z dnia 27. marca 1897., Dz. u. p. Nr. 80.), a więc także bez złożenia egzaminu dojrzałości w szkole średniej.

§ 12.

Osnowa dyplomu doktorskiego, który ma być podpisany przez rektora akademii weterynarskiej i jednego z profesorów zwyczajnych, występującego w charakterze promotora, oraz proceder, który ma być zachowany przy promociji, określone będą osobnem rozporządzeniem.

§ 13.

Wnosząc podanie o dopuszczenie (§ 2.) winien kandydat złożyć taksę w kwocie 40 K, która przypada w równych częściach referentom (§ 3.) wyznaczonym do ocenienia rozprawy.

Przy dopuszczeniu do egzaminu ścisłego złożyć należy taksę w kwocie 80 K, z której obaj referenci (§ 3.) oraz dwaj dalsi egzaminatorowie zawodowi (§ 7.) otrzymują po 10 K a fundusz kancelaryjny 10 K; reszta taksy w kwocie 30 K podzielona będzie w równych częściach pomiędzy tych wszystkich członków grona profesorskiego, którzy byli obecni przy egzaminie ścisłym.

Za promocję wraz z dyplomem należy uścić taksę w kwocie 60 K, z której rektor akademii

weterynarskiej otrzymuje 20 K, członek grona profesorskiego, występujący w charakterze promotor 10 K, następnie fundusz kancelaryjny za wygotowanie dyplomu (a także na wynagrodzenie ustanowionej w tym celu siły pisarskiej) 20 K, podczas gdy reszta w kwocie 10 K pozostaje zastrzeżona rozporządzeniu grona profesorów.

§ 14.

Pod względem nostryfikacji doktoratów weterynaryi (umiejętności leczenia zwierząt) uzyskanych na zagranicznych akademach stosowane będą analogicznie postanowienia rozporządzenia ministerialnego z dnia 6. czerwca 1850., Dz. u. p. Nr. 240.

Mężom, którzy położyli wybitne zasługi około umiejętności weterynarskich, może być udzielony doktorat weterynaryi *honoris causa* przy zachowaniu przepisów, istniejących także dla innych akademii.

§ 15.

Niniejszy porządek rygorozalny nabiera mocy obowiązującej z rokiem szkolnym 1908/1909.

Marchet wr.

Ebenhoch wr.

206.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w z dnia 14. września 1908.,

dotyczące zaprowadzenia opłat szkolnych na akademach weterynarskich.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 5. września 1908. wydaje się pod względem zaprowadzenia opłat szkolnych na akademach weterynarskich następne postanowienia i to w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny, o ile rozchodzi się o c. i k. Akademię weterynarską w Wiedniu:

§ 1.

Zwyczajni (immatrykułowani) studenci akademii weterynarskich opłacać winni za korzystanie z (obowiązkowych i nadobowiązkowych) wykładów i ćwiczeń, na które się zapisali, w każdym półroczu opłatę szkolną, która wyniesie dla studentów, należących do austriackiego związku państwowego pięćdziesiąt (50) koron, a dla innych studentów siedemdziesiąt pięć (75) koron.

Grono profesorów akademii weterynarskiej może uwolnić wszystkich zwyczajnych studentów weterynarii od składania opłaty szkolnej w całości lub w połowie, a to w pierwszym półroczu naukowem, jeżeli będą mogli wykazać brak środków, a w dalszych półroczech naukowych nadto przebieg studyów, odpowiadający zupełnie przepisanemu planowi nauki i połączony z dobrym skutkiem według osnowy świadectw z egzaminów postępu i z składanych ewentualnie kolokwiów.

C. i k. wojskowi akademicy weterynarii na c. i k. Akademii weterynarskiej w Wiedniu są uwolnieni od uiszczenia opłaty szkolnej.

§ 2.

Słuchacze nadzwyczajni t. j. ci, których dopuszczono do uczęszczania na poszczególne wykłady w akademii weterynarskiej, winni za te wykłady (ćwiczenia) uiszczać opłatę szkolną w wysokości po trzy (3) korony na półrocze za każdą tygodniową godzinę nauki.

Grono profesorskie akademii weterynarskiej może tylko wyjątkowo przyznać uwolnienie od tej opłaty szkolnej w razie udowodnionego ubóstwa i tylko wówczas, jeżeli uczęszczanie na wykłady, na które słuchacz nadzwyczajny zapisał się, stoi w związku z prawidłowym tokiem jego studiów.

§ 3.

Opłaty szkolne, przepisane w § 1. i 2. składając należy z góry za każde półrocze w rektoracie akademii weterynarskiej przy sposobności zapisywania się na wykłady.

Pod względem postępowania z podaniami o uwolnienie od opłaty szkolnej stosowane będą w sposób analogiczny przepisy obowiązujące dla uniwersytetów.

§ 4.

Rektorat akademii weterynarskiej winien oddać do kasy państowej wpłacone opłaty szkolne (§ 1. i 2.).

Te siły nauczycielskie akademii weterynarskich, które na zasadzie dotychczasowych przepisów pobierały czesne składane za wykłady nadobowiązkowe oraz przez cudzoziemców i słuchaczy nadzwyczajnych, otrzymają osobiste odszkodowanie wymierzone według przeciętnego dochodu trzech ostatnich lat naukowych, dopóki istotnie i nadal odbywają odnośne wykłady.

Docenci prywatni mają prawo żądania od słuchaczy odpowiedniej opłaty szkolnej za swe wykłady (nadobowiązkowe).

§ 5.

Uiszczenie opłat szkolnych wejdzie w moc obowiązującą dla nowo wступujących studentów weterynarii z rokiem szkolnym 1908/1909.

Wskutek tego przepisy dotychczasowe tracą stopniowo moc obowiązującą, a mianowicie co do c. i k. Akademii weterynarskiej w Wiedniu §§ 41. i 44. tymczasowego ogólnego porządku nauk dla studentów cywilnych, zatwierzonego przez c. i k. wspólne Ministerstwo wojny w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty reskryptem z dnia 21. października 1897., l. 2972., a co do Akademii weterynarskiej we Lwowie §§ 51. i 53. statutu zatwierzonego reskryptem Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 4. listopada 1902., l. 34055, na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 22. października 1902.

Marchet wlr.

Ebenhoch wlr.